

ere saa rundhaandede i andre Retninger, maa vi tage os lidt i Agt for stadigt aarlige Udgifter som denne.

Jeg vil gerne udtale min Tilslutning til den ærede Ordførers Udtalelser om Telefonsagen. Jeg kan fuldstændig tiltræde, hvad han udtalte om, at det i Virkeligheden er et Monopol, som skabes for disse Selskaber — et Monopol inden for et vist Tidsrum og naturligvis under Kontrol af den højtærede Indenrigsminister, men det bliver faktisk et Monopol, naar de have faaet Koncessionen. Vi kende andre, lignende Monopoler fra tidligere Tid, som have manglet Tidsgrænsen, og som nu vække Forbavelse, f. Eks. Rosenborg Brøndanstalt, hvor Aktionæerne faa deres Kapital hvert eneste Aar, fordi denne Anstalt har Eneret til at sælge Vand dernede, og har faaet den Begunstigelse tidligere fra Statens Side. Der er heri noget, som støder den offentlige Mening. Nu er det ganske vist, at Telefonloven har sat en bestemt Grænse, og at den netop ikke har givet Telefonselskabet ubegrænset Myndighed, men lagt den i den højtærede Ministers Haand, men derfor er det os, som repræsentere Befolkningens Interesser, der maa appellere til Ministerens Skønsomhed og rette Vurdering af Forholdene. Den højtærede Minister er ikke alene Forsorg for Telefonselskabet og har at varetage mere eller mindre ethvert dansk Selskabs fornuftige Tarv, men han er det tillige og specielt for Amsraadene, de store Kommunalraad. Han er deres overordnede, men han er tillige deres Forsorg og naturlige Værge. Det vilde derfor være højt beklageligt, hvis Resultatet af Loven i Fjor blev det, at den højtærede Minister efter Raadenes Mening ikke vilde vurdere tilstrækkeligt det Hensyn, som skyldes Beboerne. Jeg har ikke mindste Anledning til at tro andet, end at den højtærede Minister vil tage samtlige foreliggende Forhold under Overvejelse, men jeg tror, der er Anledning til i hvert Fald at udtale min Fortrøstning til, at alle de forskellige Hensyn ville blive varetagne. Som sagt, Magten er lagt i den højtærede Ministers Haand, og Befolkningen har i Virkeligheden kun at vente Fremskridt eller Tilbageskridt i dette Forhold, alt efter de Bestemmelser, den højtærede Minister tager. Den højtærede Minister kan approbere f. Eks. de høje Takster, der for Øjeblikket paa mange Steder ere urimelige, kan man gerne sige. Intetsteds i Udlandet maa en Mand, der har Bolig i By og paa Land, give 400 Kr. som hos os for at kunne be-

nytte Telefonen mellem de to Steder. Da denne Magt saaledes er lagt i den højtærede Ministers Haand, vil jeg henstille til den højtærede Minister, at alle de Indrømmelser, han kan give Telefonselskabet, maa, som den ærede Ordfører rigtig bemærkede, ækvivaleres ved moderate Takster for dem, der telefonere.

Til Slutning skal jeg bemærke til den ærede sidste Taler, at naar han atter rejser dette Spørgsmaal om den tekniske Skole i Odense, vare vi jo i Finansudvalget af den Mening, at vi havde givet ganske rundeligt. Det maa jo erindres, at man uden Kritik har opført som Udgiftspost et Beløb af 40,000 Kr., som Odense Kommune siger, at den Grund er værd, hvorpaa de have lagt teknisk Skole. Det har man ikke nærmere undersøgt, og det er saare nemt for en Kommune at sige, at Grunden er saa og saa meget værd i Handel og Vandel, men naar det kommer til Stykket, er den maa-ske langt fra saa meget værd. Hele det Beløb, man for øvrigt har anvendt, er taget i Betragtning med den Procent, der her gives. Jeg tror ikke, at Odense Kommune har nogen særlig Grund til at beklage sig.

Krabbe: Det er et Par Ændringsforslag, som giver mig Anledning til at fremsætte nogle faa Bemærkninger. Det ene er Ændringsforslaget under Nr. 172, som er stillet af den højtærede Minister angaaende Tilskud til en Industriudstilling, som agtes afholdt i Kalundborg. Der vil i den kommende Sommer blive afholdt to Industriudstillinger i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Den ene er den her i Kalundborg, som er bestemt til at omfatte Holbæk Amt, den anden vil blive afholdt i Tranebjerg og er bestemt til at omfatte Samsø. Efter hvad der foreligger, vil der ikke blive givet nogen særskilt Bevilling til nogen af dem; til den første af den Grund, at Finansudvalget ikke tiltræder Ministerens Forslag, og til den sidste allerede af den Grund, at der intet Forslag derom er fremkommet fra Regeringen, og man vistnok ikke fra deres Side, der staa i Spidsen for Udstillingen, endnu har henvendt sig til Regeringen og Rigsdagen derom. Begge disse Industriudstillinger ville altsaa, for saa vidt de skulle have nogen Støtte, være henviste til den Bevilling paa 12,000 Kr., som paa denne Paragraf er til Ministerens Disposition, og jeg tillader mig at forstærke den ærede Ordførers Henstilling til den højtærede Minister om at anvende denne saaledes, at han udstrækker Understøt-